

1. Gruppe 1-sikrede, som modtager pension efter de sociale pensionslove, eller hvis ægtefælle modtager hustrutillæg efter folke- eller invalidepensionslovene, når der er tale om transport til og fra alment praktiserende læge eller speciallæge.
2. Gruppe 1-sikrede, når der er tale om transport til og fra akut skadebehandling hos alment praktiserende læge eller speciallæge, såfremt tilskadekomnes tilstand nødvendiggør befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj.
3. Gruppe 1-sikrede, når der er tale om transport til og fra speciallæge, såfremt afstanden mellem den sikredes bopæl eller faste opholdssted og speciallægens konsultationssted overstiger 30 km.

Ved ydelse af befordringsgodtgørelse i forbindelse med besøg hos *alment praktiserende læge* er det en betingelse, at den pågældende læge yder lægehjælp til eller foretager undersøgelse af patienten for den offentlige sygesikrings regning i medfør af gældende overenskomst.

Ved ydelse af befordringsgodtgørelse i forbindelse med besøg hos *speciallæge* er det en betingelse, at den offentlige sygesikring helt eller delvis afholder udgiften ved speciallægehjælpen, og at der foreligger en henvisning fra alment praktiserende læge. Befordringsgodtgørelse ydes kun i forbindelse med besøg hos nærmeste speciallæge.

Befordringsgodtgørelse ydes i almindelighed kun, når udgiften med det billigste forsvarlige befordringsmiddel til og fra behandling m. v. overstiger 10 kr.

Befordring skal ske med det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel. Befordringsgodtgørelsen ydes af kommunerne, der modtager refusion på 50 pct. af udgifterne fra staten.

Ad b. De samlede udgifter til befordringsgodtgørelse har i de senere år udgjort:

	<i>Kommunerne</i>	<i>Statens andel</i>
	mill. kr.	mill. kr.
1973-1974	14,7	7,4
1974-1975	11,8	5,9
1975-76	12,5	6,3
1976 (3/4 år)	12,1	6,1

På grundlag af refusionsanmeldelserne anslås kommunernes udgifter i de efterfølgende år til:

1976-77 ca. 16 mill. kr.

1977-78 ca. 20 mill. kr.

1978-1979 ca. 23. mill. kr. (jan. 78-niveau)

Fra 1977-78 til 1978-79 forventes således en reel forbrugsudvidelse på omkring 10 pct.

I forbindelse med en undersøgelse af årsagen til stigningen i udgifterne til befordringsgodtgørelse har sikringsstyrelsen rettet henvendelse herom til et antal kommuner. Kommunerne er udvalgt på en sådan måde, at et bredt udsnit med hensyn til størrelse og beliggenhed er repræsenteret.

Af undersøgelsens resultater fremgår, at den væsentligste årsag til udgiftsstigningen angives at være stigende kendskab til reglerne blandt pensionisterne.

Som medvirkende årsag nævnes endvidere bl. a. den manglende regulering af det i socialministeriets bekendtgørelse af 1. juli 1974 § 2 fastsatte minimumsbeløb på 10 kr. Denne manglende regulering har dog efter socialministeriets opfattelse næppe større udgiftsmæssige konsekvenser for det samlede udgiftsniveau.

Endelig har en del kommuner nævnt, at lægerne tager mindre på sygebesøg end tidligere, og at der sker flere henvisninger til speciallæge.